

உ
சீவமயம்

யாழ்ப்பாணம் - கொட்டடி

அமரர்

திருமதி சரஸ்வதி இரத்தினசபாபதி
அவர்களின்

நினைவு மலர்

அன்னைமடியில்

03 - 01 - 1935

அரனடியில்

26 - 08 - 1990

25 - 09 - 90

உ
சிவமயம்

திதி வெண்பா

ஓரோங்கு பிரமோதூதவாண் டாவணியிற் பூர்வபக்கம்
உரோங்கு சஷ்டித்திதியதனில் — பாரோங்கு
சரஸ்வதியும் தன்மனதில் சசிதரனை யேநினைத்து
அரனடியே சார்ந்தா ளறி

அறிமுகம்

எனது அருமை மனைவி சரஸ்வதி இரத்தினசபாபதி 26 - 08 - 90 அன்று இரவு காலமானார். அவரின் மறைவு கேட்டு மிகவும் அதிர்ச்சியடைந்தேன். அவரின் இறுதிக்கிரகைகளில் கூட என்னால் பங்கு பற்றமுடியாமல் நாட்டு நிலைமை என்னைப் பிரித்துவிட்டது. என்னை இக்கவலை என்றுமே வாட்டுகின்றது, இருந்தாலும் எனது அருமைச் செல்வங்கள் எனது சார்பில் எல்லாவற்றையும் நன்றாக நடத்தியிருப்பார்களென ஆறுதல் அடைகின்றேன். எனது சார்பிலும், எனது பிள்ளைகள் சார்பிலும் என் மனைவியின் மரணச் சடங்கில் பங்கு பற்றிய உறவினர்கள் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எனது மனைவி தவறாது இறைவழிபாட்டை மேற்கொண்டு வந்தவர். அவருக்கு பிடித்தமான ஒரு சில அருட்பாக்களை இம்மலரில் சேர்த்துள்ளேன். இதனை படித்து பயன் பெறுமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றேன்.

சி. இரத்தினசபாபதி

! இலாக ! இலாக ! இலாக ய்யு

எமது அருமை அம்மா திருமதி சரஸ்வதி இரத்தின சபாபதி 26-08-90 ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 9.41 க்குச் சிவபதப்பேறு எய்தினார்.

அம்மா ! இவ்வார்த்தையைக் கூற இனி எம்மால் முடியாது. எம்மை எல்லாம் தனியே விட்டு விட்டு எமது அம்மா பிரிந்து ஒருமாத காலமாகின்றது. மரணம் எல்லோரிற்கும் பொதுவானது என்றாலும் அம்மாவின் பிரிவு கவலையளிக்கின்றது. சிறுவயது முதல் எமது அம்மா எமக்கு செய்தவை சொல்லியோ, எழுதியோ அடங்காது.

தேன்மொழி, பவா, தம்பி, ஆனந்து என அழைப்பது இன்றும் எமது காதில் ஒலித்த வண்ணமே இருக்கின்றது. அம்மா எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும் எமக்கு எமது அம்மா இன்றும் எம்முடன் இருப்பது போலவே தோன்றுகின்றது.

எத்தனை செல்வங்கள் இருந்தாலும் எமது அம்மாவின் இடத்தை எவராலும் நிரப்ப முடியாது.

அம்மா இழந்து இருக்கும் எமக்கு இறைவன் அருள் புரிய வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

தேன்மொழி

அம்மா மறைந்து இன்றுடன் ஒரு திங்களாகின்றது என்றார்கள். இல்லை எனது இதயம் சுக்கு நூறாக நொறுங்காமல் விட்டு இன்றுடன் முப்பது நாட்கள் ஆகின்றது என்பதே உண்மை.

நோய்வந்த வேளை எல்லாம் உடுத்த உடுப்புடன் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்தோடிச்சென்ற கரங்கள்; ஊமையாக இருந்தபோது காலுழைக்க கோயில் சென்ற கால்கள்; அப்பரே, சம்பந்தரே, ஆலால சுந்தரரே, அழகேசரே என்றழைத்த அந்த செவ்விதழ்களை எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். அவைகளை எல்லாம் மீண்டும் எப்போது பார்ப்பேனோ ?

இவை மட்டுமல்லாமல் இன்னமும் பல செய்த என் அன்னைக்கு ஆயிரமாயிரமாக அள்ளி வழங்காமல் வாய்க்கரிசி இட்ட பாவி நான்.

கடும் செல் அடியிலும் அறுசுவை ஆக்கித்தந்து அயலவரிற்கும் அடைக்கலம் கொடுத்தீர்களே. ஒவ்வொரு வேளையிலும் மயிரிழையில் உயிர் தப்பினதையிட்டு மகிழ்ந்திருக்கையில் காலன் கவர்ந்து சென்றுவிட்டானே !

இதிலே கூறியவை சில, கூறாமல் விட்டவை பல. இவைகளை எண்ணி, எண்ணி எனக்குள்ளே கண்ணீர் சொரிந்து கொள்கிறேன். வேறு என்ன செய்ய முடியும்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

ஆனந்தகுமார் (மகன்)

சரஸ்வதி அம்மாள் நினைவிதழ்

உலகம் புரக்கும் ஓங்கார சூபன்
 தலமது நினைந்து தங்கிய சீறப்பும்
 கும்பீடு வாரக்குக் குமரன் அருள்தர
 அம்புவி தனிலே ஆறுதல் தருதலும்
 துயரது துடைக்கும் துர்கையின் துணையும்
 சூயல்பீனில் அனைவரும் சூன்பமாய் வாழும்
 தெல்லிப் பழையெனும் தேறிய வூரீனில்
 நல்லோர் பலரும் நானும் பொலிவுறத்
 தென்னையும் கழுகும் தேன்கத லீகனும்
 நன்னில வளத்தரு நலம்பல பெற்றே
 தேசீலாப் பெருமை தெரிதரு குலமதில்
 காசி நாதனின் கவின்பெறு மகனாம்
 குட்டித் தம்பியும் குலம்விளங்கீடவென
 மட்டிலாப் படிப்பினை மகிழ்வுடன் கற்று
 சீமைப் பரீஸ்டராய்ச் சீறப்படன் தேர்ந்து
 பர்மா நகரீற் பணிபுரீற் தனரே
 அழகும் படிப்பும் அருகரு காகிடப்
 பழகுதற் கீரிய பண்பும் சேர்ந்திட
 சூல்லற வாழ்வு சூனையதல் நன்றெனத்
 தில்லையம் மாவையும் த்றமதாய்த் தெரிந்து
 மங்கல வாழ்வில் மகிழ்வுடன் கூட்டினர்
 சூரங்கூன் நகரீல் சூனிதே வாழ்த்திட
 முப்பத் தைந்துதை மூன்றாம் நாளதல்
 தப்பிலாப் பெண்ணவள் தோன்றினள் சீறந்தே
 சீரசுத யத்தைச் சீருடன் நோக்கீச்
 சரஸ்வதி என்பதே சரீயெனச் சூட்டினர்
 கொழும்புத் துறையுறை கோதலா வாசான்
 விழுவிய யோகம் விளங்கிடு சுவரீகள்
 பெண்மக வொன்றைப் பெற்றமை என்றலும்
 எண்ணிய சரஸ்வதி ஏற்புறு பெயரெனச்
 சொல்லியல் ஆசீகள் சுகம்பெற கூறீட
 எல்லையில் சூன்பம் எய்தினர் பெற்றோர்
 சுந்தர வதனச் சரஸ்வதி யானும்

ஐந்தாம் வயதும் ஆகிய போது
 சூந்து மகளிர் சூயல்புடன் கற்கும்
 சொந்தக் கல்லூரியிற் சுகமாய்ச் சேர்ந்து
 செந்தமிழ் ஆர்வமும் சேர்கலை ஊக்கமும்
 அந்தமீல் லறியினை ஆர்வமாய் ஊட்ட
 அதிபர் செல்வி சூராம நாதன்
 வீதழறை தேர்ந்து வீறுடன் பயின்று
 கணவனை ஏற்கும் காலமும் அனைய
 மணமகன் யாரென மணம்பேசி வந்து
 சூரத்தின சபாபதி சூயல்புடன் அமைய
 வீருப்புடன் உறவினர் விசாரித் தறிந்து
 சின்னக் குட்டியின் சீறப்பறு மகனார்
 நன்மறை மகினை நயப்புடன் தெரிந்து
 ஆண்டும் ஐம்பந்த ஏழது வாக
 பூண்ட மாதம் புகழ்பூலாய் மூன்றில்
 அம்மீ மீதத்து அருந்ததி பார்த்துச்
 செம்மறை வினைதனைச் சீறப்பறு முடித்தனர்.
 கணவன் மனமும் கணக்காய்வு செயினும்
 சூணக்கமாய் சூன்பம் சூருவரும் துய்த்துத்
 தேன்மொழி மலர்வீழி தெவிட்டாக் கயல்வீழி
 பாண்மையில் பெற்றிரு பெண்களு மாயினர்
 ஆண்மக்கள் சீவகுமார் ஆனந்த குமாரெனக்
 காண்டகு பேரெழிற் காயாய ராயினர்.
 பிள்ளைகள் பெற்று பெருமை தீறந்து
 அள்ளி அணைத்து அன்பு சொரிந்து
 தேன்மொழி தெவிட்டாத் தேனே யாரென
 மான்வீழி மகள்தான் மலர்வீழி என்றும்
 கல்வி ஊட்டிக் கருத்துடன் வளர்த்துப்
 பல்கலை நுகர்வையும் பண்புடன் காட்டிக்
 கருவீழி யழகி கயல்வீழி தானும்
 மருவியே வாழ்ந்திட மறந்தே மறைந்திடத்
 தேன்மொழி மலர்வீழி தென்பெனக் கீரியெனத்
 தான்மனம் ஆறியே தன்கடன் ஆற்றினர்.
 கண்ணின் மணியெனக் கருதியே பிள்ளைகள்
 எண்ணிய யாவையும் எளிதினிற் கொடுத்தனர்.
 நண்ணியே வீட்டிற்கு நயந்திரு வர்களைக்
 கண்ணிய மாகவே காத்துப் சரிப்பவர்
 உற்றார் பேணியும் ஊரவர்க் குதவியும்
 மற்றார் யாவரும் மகிழ்ந்திட வாழ்ந்தவர்
 தேன்மொழி பிறநாடு தேடியே சென்றிட
 நான் அவள் வாழ்விருகு நலன்செய்வேன் என்றவர்
 மலர்வீழி மாண்புடன் “மார்க்க”வில் சேர்ந்ததும்
 தலமெலாம் சென்றுமே தண்ணுள் வேண்டினர்.

தன்னுடல் தாங்கொணாத் துயருறும் போதிலும்
 என்னினிச் செய்வதென் றேங்கிடா திருந்தனர்.
 தன்மகள் காணவே தான் கொழும் பேகினர்.
 என்மனம் நிறைந்தது என்மக ளெவெனத்
 தாயுடல் மிஷீவுறும் தன்மைகள் தாங்கிடாச்
 சேயவள் மலர்வீழி செகம்புகழ் மருத்துவர்
 நாடியே மருத்துவம் நயம்படச் செய்தனர்
 கூடிய கவனமும் குணம்பெற நாடினர்.
 தேன்மொழி தாய்நிலை துடித்துடன் அறிந்து
 வான்வழி வந்து வகைமுறை தெரிந்தனர்.
 அம்மா பிள்ளைக் காற்றிடு கடன்போல்
 அம்மா அறியவே அன்புடன் பணிவிடை
 அகவா திருந்து அனைவரும் போற்றச்
 சகலரும் வியப்புறச் சமர்த்தாய்ச் செய்து
 பிரமோ தூதம் பிறங்கா வணியில்
 வரமீகு சஷ்டியும் வளர்பிறை யாக
 மலர்வீழி மங்கை மறுகிச் சோர்ந்திட
 நலயிசை வாழ்வதை நீக்கிச் சரஸ்வதி
 நித்தய வாழ்வு நம்மலன தடியெனப்
 பத்திசையி தென்றும் பழகிய பண்பினில்
 அன்புப் புதல்வர் சலமந் தேங்கிட
 இன்பமாய் இறைபதம் இயற்கையாய் நாடினர்.
 கணவனும் தன்முகம் காணா துயர்ந்திடக்
 குணமது நிறைந்து குன்றென வுயர்ந்த
 சரஸ்வதி அம்மையும் சகத்துயர் துடைத்து
 வரமது மீக்க வாழ்வது நிறைந்து
 பிறை கூடியவன் பிஞ்சுகன் நனைவொடு
 இறை பதம் இன்புற அடைந்தனர்
 உற்றார் ஏங்கி உருகித் தனித்திட
 மற்றோர் உள்ளம் மயங்கி மறுகிட
 ஒருமுறை உயிரது உடலைவிட் டகன்றால்
 திரும்பவும் வந்து சேருவ தல்லையாம்.
 சரஸ்வதி என்னும் தனிப்பெரு நாயகி
 அரனடி சேர்ந்த அன்றைய நாளமுதல்
 என்னும் இறைபதத் திருக்க வென்றே
 நன்றே கத்தி நாவினால் துதித்து
 உன்னினை வதனை என்னுமே மறவோம்
 உன்னுடம் மறையினும் உன்னினை வகலா
 தென்னைத் தென்னுமே இலங்கீரும் அம்மா
 நம்மன நனைவெலாம் நன்மையே நாடி
 நன்மல னடியினை நீங்கா துறையென
 நன்னை வுடனே நனைத்தொழு வோமே
 நித்தய வாழ்வீனில் நம்மதி பெறுகெனப்
 பத்திசையி தென்றும் போற்றுதும் யாரமே.

ய்க்காமரூடு
குடும்பி)

பொருட்கு திருப்பாடிக்கரை; காப
யபரூபமீனாப ஶ் குடும்பி
இக்குபலி ரீனாசலிங்க இக்குட ஶகரிசை
பாய குடும்பி ராஜிப்புக
குடும்பிக்குடும்பி குடும்பிக்குடும்பி

பிள்ளையார் காப்பு

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது வடுகி வடுகி
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர் பாடு குடும்பி
கடிகண பதிவர வருளினை மிகு கொடை குடும்பி
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

யங்கமரூடு

சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்

விருதுகுன்றமா மேருவில் நாணர வாவனல் எரி அம்பாப்
பொருது மூயெயில் செற்றவன் பற்றிநின்றுறை
பதியெந்நாளும்
கருது கின்றலூர் கணைகடற் கடிசுமழ் பொழிலணி
மாதோட்டம்
கருத நிந்திகே தீச்சரங் கைதொழக் கடுவினை
யடையாவே

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்த கைதொழ
கற்றுணை பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நன்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே

ய்க்காமரூடு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்

நந்தார்படை ஞானம்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானைஉரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழ பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார்எலும் பணிவான் திருக் கேதீச்சரத் தானே

திருவாசகம் (பிடித்தபத்து)

பால் நினைந்தாட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கொழுந் தருளுவ தினியே !

திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயா நீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுது அருவி கண்ணரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைவோக்கிய சுந்தரனே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிவவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

பெரியபுராணம்

திருச்சிற்றப்பலம்

உலகெ லாம் உணர்ந்து ஓதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்

திருப்புகழ்

அபகார நிந்தைப் படுமலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உனைநான் நினைந்தருள் பெறுவேனோ
 இபமா முகன்தனக் கிளையோனே
 இமவான் மடந்தையுத் தம்பாலா
 செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவி நன்குடிப் பெருமாளே

திருமந்திரம்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
 வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
 தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
 சுள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே

நற்சிந்தனை

அத்தன் சேவடி அடைய இன்பமே

வாச மலரடி பேச வினியது
 ஆசை விடுவிடு ஆரு மிணையிலர்,
 ஈச விணையடி ஏத்து மடியவர்
 நாச மடைகிலர் நாடு திடமுடன்
 எந்த நேரமும் இறைவ விணையடி
 சிந்தை செய்பவர் சீவன் முத்தரே
 ஏறு வாம்பரி யேறுவா னெந்தை
 கூறு வார்வினைக் கோடி தீருமே
 நீறு பூசிய நிமல னடியிணை
 கூறு வார்தமைக் கூடிடாவினை
 ஆறு சூடிய அழகன் சேவடிப்
 பேறு பெற்றவர் பிறப்ப தில்லையே
 சிறப்புஞ் செல்வமுந் தந்த சேவடி
 மறப்பி லாதவர் மாள்வ தில்லையே
 வீடு சேர்வதில் வீருப்ப முள்ளவர்
 பாடு வார்தினம் பரமன் பாதமே
 வேண்டு வார்வினை நீக்கு மாண்டவன்
 நீண்ட சேவடி நினைக்க முத்தியே
 மாண்டு போனவர் என்பு மார்பினில்
 பூண்ட அன்பனைப் போற்ற இன்பமே
 பித்த னென்றவர் பிறவி நீக்கிய
 அத்தன் சேவடி அடைய இன்பமே.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்

(தாயாருக்குத் தகனக்கீரீயை செய்கையீற் பாடியது)

1. ஐயிரண்டு திங்களா யங்கமெலா நொந்துபெற்றுப், பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச், — செய்யவிரு கைப்புறத்தி லேந்திக்கனகமுலை தந்தானை, எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி ?
2. முந்தித் தவங்கிடந்து, முந்நாறு நாளாளவும் அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்துத் — தொந்தி சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ எரியத் தழன் மூட்டுவேன் ?
3. வட்டிலிலுந், தொட்டிலிலும், மார்மேலுந், தோண்மேலுங் கட்டிலிலும், வைத்தென்னைக காதலித்து — முட்டச் சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன் ?
4. நொந்து சுமந்துபெற்று, நோவாம லேந்தி முலை தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாமாமே - அந்திபகல் கையிலே கொண்டென்னைக் காம்பாற்றும் தாய்தனக்கோ மெய்யிலே தீமூட்டுவேன் ?
5. அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல், — உருசியுள்ள தேனே ! அமிர்தமே ! செல்வத் திரவியப்பு மானே; எனவழைத்த வாய்க்கு
6. அள்ளி யிடுவ தரிசியோ ? தாய் தலைமேற் கொள்ளிதனை வைப்பேனோ ? கூசாமல் - மெள்ள முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன் மகனே ! எனவழைத்த வாய்க்கு ?
7. முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே; பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையிலே; அன்னை யிட்டதீ யடிவயிற்றிலே; யானு மிட்ட தீ மூள்க ! மூள்கவே !
8. வேகுதே தீயதனில்; வெந்துபொடி சாம்ப லாகுதே, பாவினே னையகோ ! — மாகக் குருவி பறவாமல் கோதாட்டி யென்னைக் கருதி வளர்த்தெடுத்த கை
9. வெந்தானோ ? சோணகிரி வித்தகா ! நின்பதத்தில் வந்தானோ ! என்னை மறந்தானோ ! — சந்ததமும் உன்னையே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென் றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.
10. வீற்றிருந்தா ளன்னை; வீதிதனி லிருந்தாள் ! நேற்றிருந்தாள் இன்றுவெந்து நீறானாள் ! — பாற்றெளிக்க எல்லீரும் வாருங்கள் ! ஏதென் றிரங்காமல் எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

The Goddess-Like Qualities of Saraswathy

She was born in Rangoon on 03rd January, 1935. Her father Casinathar Kudde Tambe of Tellipallai, was an eminent lawyer in Burma at that time. It was Siva Yoga Swamy, who blessed the infant girl and suggested the name of **SARASWATHY**, when the Barrister took her daughter to the Ashramam of the Swami. The birth chart of the child indicated powerful Raja Yogam. Karma Karmathipathy Yogam, Luxmi Yogam and Parivarthana Yogam. She had four planets in her lagna Dhanu Sun and Moon (Siva and Sakthi), Mercury and Venus. This combination revealed her inner-poise. The formation of the "TRINITY" Gods **BRAHMA - VISHNU - MAHESHWARA** - in lagna portrayed her mental perception and philosophic calmness. The Goddess-like qualities of Saraswathy - being born to the parents signified the magnificence and grandeur of life led by the father and mother Thillaiammah in the year 1935. It was indeed a joy to behold the splendour of life and imposing personalities of C K. Tambe and his consort. The family helped and assisted their relations and friends generously. They had even donated to charity and religious Institutions, synchronising with the event of the birth of the girl.

With the demise of the father on 01 September, 1943, Saras, as she was popularly called, grew up in the lonely hands of the widowed mother. Saras was educated at Jaffna Hindu Ladies College, when the late Lady Ramanathan was the principal. With generous financial assistance and moral support from her brothers and sisters Manonmani Sangarapillai, Jeyaratnam Kamala, Rasaratnam Pavalam, Shanmugarajah, Dr. Thurairatnam Padmini, and Thiagarajah, Saras got married and settled in life on 03rd July 1957 to Sinnakutty Ratnasabapathy, now a Supdt of Audit. Saras carried her duties to the husband Ratnasabapathy as WIFE, to her children Thenmolli, Malarvilli, Sivakumar, Anandakumar and late Kayalvilli as MOTHER, to her relations, friends and neighbours as PROTECTOR and projected her image to the world at large as a MODEL OF WHAT A DHARMA PATHINI should be. She knew

the path of duty was the only way to glory. The compassion, the dignified manner and conduct, and above all her modesty and chastity kept her aloft in trying circumstances. Totally dedicated to the family, she faced the challenge with unbounded patience proving that the strength was in her endurance. The contented role she played, the moral and fundamental values she cherished typified the hall-mark of her success. Be it a wedding, a ceremony, an assembly, a temple festival, a funeral or an informal gathering, Saras would be the lady of the occasion easily outshining others present by her simplicity and charming behaviour. Her hospitality towards all, without prejudice, knew no bounds. Many of her friends, relations and neighbours received her sincere blessings and have quenched their thirst and hunger by her gracious hands. Her love and kindness, both deep and broad, went beyond all barriers. It is this refinement of nobility that strikes the difference between her and her contemporaries. She is one who was never overjoyed by prosperity, nor disheartened by adversity nor faint-hearted by war. She never cared for censure or applause. She cared only for righteousness.

Bullets or Bayonets did not make her shiver. Despite heavy shell-shocks, rifle shots, she bravely withstood inspiring others and fortifying herself from stress and tension to confidence and self-control. The neighbourhood of Koddady would ever remember with gratitude and bear testimony for generations and generations how she fearlessly stood her trial and test for those who ran for shelter by accommodating and protecting them under her wings. She was the last to leave Koddady during the peak fighting there. Shuddering of windows and doors by constant shellings did not even deter her. The inner most feelings in her heart, spouting like water from the fountain, she treated both triumph and disaster as one and the same. That freedom from malice whether rich, poor or less privileged had been abundantly displayed by her thought and action. Saras was really an embodiment of honesty and uprightness inter-woven with Total Culture. Strongly influenced by Hindu principles and precept, Saras was a faithful devotee and always obtained the grace of DEITY.

The respect and regard she had to the College, where she studied was indeed amazing. Her wish, prior to her departure

from this world, was that the death announcement over the radio should be associated and linked with the name of the Jaffna Hindu Ladies College, as having been an old student, reflects her intuitive faculty of her knowledge and wisdom she derived from the ALMA MATER. It is the spirit that mattered for her not flesh nor wealth.

Her humanitarian values and spontaneous help she rendered and the reward for her sacrifice were amply and unequivocally demonstrated here at her funeral rites where several people from all walks of life, whom she had neither seen nor heard flocking to the parlour to pay their respects and homage to the memory of a lady WORTHY OF HONOUR.

The voluntary help and assistance given by those from all communities to the grieved family in the pressing circumstances would ever remain in the hearts of the family members and the departed spirit would bestow on them the blessings for ever and ever. Only the heart without a stain knows the perfect ease. The perfect ease was visible when the final journey was made to Kanatte.

We take pride to salute her in remembrance of one who led an exemplary life, personifying tolerance, moral calibre and spiritual aptitude.

The sacred flame that was lit would be blazing in the hearts of the distressed family, relations, kith and kin and friends, symbolising the lofty ideals to live and let live, practised by her.

“GOOD NIGHT SWEET PRINCESS

MAY HOSTS OF DEVAS

SING YOU TO YOUR SLEEP.”

ANNA.

நன்றி நவிலல்

அமரர் திருமதி சரஸ்வதி இரத்தினசபாபதி அவர்களின் மரணச் சடங்கு, சபிண்டிக் கிரிகை, அந்திரியேட்டி கிரிகைகளிற் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் மலர் வளையங்கள், அநுதாபச் செய்திகள் வழங்கியோரிற்க்கும் வேறுபல வழிகளிலும் பேருதவி புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் ஆகியோரிற்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

இரத்தினசபாதியும்

பிள்ளைகளும்

The members of the family of late Mrs. Saraswathy Ratnasabapathy wish to express their deep Appreciation and Gratefulness to those who attended the funeral. sent Wreaths and Messages of Condolences. They also thank all relations and friends who assisted them in numerous ways.

செல்வி மலர்விழி இரத்தினசபாபதி
56/4, பீற்றர் லேன்,
தெகிவளை

Miss. Malarvilli Ratnasabapathy,
56/4, Peter's Lane,
Dehiwela.

25 — 09 — 90

ANNA

Luxmi Printer, Colombo-13.